

עין משפט
נר מצוה

כג:

בראשונה פרק שני יומא

מסורת הש"ס

א א מ"י מ"ו מהלכות
בית המדרש הלכות ד'
ופי"ט מהלכות זכות הלכות
ז'
ב ב מ"י פ"ב מהל'
מתיבתא הלכות י'
ג ג מ"י פ"ב מהלכות
מתיבתא ומוספין הלכות טו'
ד ד מ"י פ"ב מהל' כל'
ההקדמה הלכות י'
ו ו מ"י פ"ב מהלכות כל'
ההקדמה הל' א':

יש עבודה שבשרה בשני כליים. אבל איפכא לא תקשי לך יש לך דבר שאינו עבודה ועושה נגדי נגזרת הכתוב הוא להחמיר שהרי נגדי הכוונה שלא נעידן עבודה דמסקינן לקמן גריס פרק נה לו דף פטו. ודגדי הכוונה נמתו ליהנות בהן וגדולה מן אחרתן לר"י יוחנן דבין הולאה בין הרמה ארבעה כלים בין לתנא קמא בין לר"א דמתיבסו מרוד דמקיש נגדים שזכר נגדים שפוטו ואפי' הכי לר"י אליעזר נעלי מומין כשרים להולאה ללא עבודה היא אפי' דטעונה ארבעה כלים וקשה לי לריש לקיש דמוכח ללא עבודה היא מדלא ארבעה קרא ארבעה כלים אפי' למה לי קרא לרבי אליעזר להכשיר נעלי מומין ומאי טעמא דתנא קמא דפסק נעלי מומין להולאה ויש לומר משום דבעל מוס חשיב כמו זר דק"ד אמריתא וי תעלה לך דעתך שזר ובעל מוס קרינים לגבי המזבח והלכי לרין קרא לר"א והיינו טעמא דתנא קמא דפסק: **בבבבב** שא"י הוא דבר קודם בו' אף על גב דגבי כהן גדול נמי כתיב צפרתא אחרי מות ומכאן דב' סילבס על כשרו אלתערין למהדר ולמכתביה ככהן הדיעו. ללא הוה ילפינן להו מהדדי כיון דמלוקות ארבעה נלמה עניינא:

רבינו חננאל

ש"ס שפוטו דמיס
הוא דיל שרבו הרצונים
(ויטהר כלים) כדקיימא
קיימא. הרי ופסטי ולבש
שומע אי כירך שפוטו
כיום הכפורים בשעה
שעושה לצאת בגדי קודש
ולבש בגדי חול. ת"ל
ופסטי ולבש כקיש כגרים
שילבש לבגדיה שפוטו.
מה בגדים שפוטו שילבש
קודש גבי בגדים שפוטו
בגדי קודש. איכ מה ת"ל
אחרים אחרים פחותין
מהם. ר' אליעזר אומר
אחרים והוציא. לימד על
התורה בעלי מומין שרין
כשרים להוציא את הרשין.
אמר מר אחרים פחותין
מתן מאי שפוטו. הווא
דבי ר' ישמעאל כגרים
שביבש בהן קדירה לרבו
אל ימוג בהן כוס לרבו
אשמיטה היא. אפי' ריש
לקיש שמחלוקת בתרצא
הרשין. שמוג קמא סבר
עבודה היא ובעלי מומין
פסולין בהם. ורין אליעזר
סבר אינה עבודה ובתים
בעלי מומין כשרים בה. כן
נגדים אחרים וקשה לי גבי הולאה
והי יוחנן אמר מחלוקת
בהוצאה אבל בהרמה הכל
הוא רשין. והאי דאמרת
אל לך עבודה שפוטו
כשני כלים. גלי דהמנא
בכתנות ומכנסים והוא
הדין במצנפת ואבנט.
ימא' שני דרשין (בבב)
(בבב) אשמיטין מרוד כו'
מרוד כמפוח לא אריך
לא קצי. ומכאן דב'
ילבש על כשרו. ללמד
שלא יתא דבר קודש
על כשרו למכנסים כו'.
לימא כתנאי ומכאן דב'
ילבש על כשרו. מה
ת"ל ילבש לרבות מצנפת
ואבנט להרמה דב' ר'
יהודה. קמרי עבודה היא
הפיך צריך שאר בגדים.
ר' רוסא אומר לרבות
בגדי כהן גדול של יום
הכפורים שהן כד שפוטין
רבות הרשין. מאי לאו
בהא קמפלי.

ילבש ארבעה מצנפת ואבנט
אחרים. פירוש דמי
קאמר קרא לרבות לנישה אחרת
כיוצא בה דהיא לנישה דקרא דכתיב
ולבש הכהן מדו נד וכו' דהיינו שני
נגדים אחרים וקשה לי גבי הולאה
מנגן דעבי ארבעה נגדים כיון
דגבי הרמה לא נפקא לן אלא
מהקשא אפי' העדין ומקשין לנישה
ואלמלא דפסקי דהרמה דלעיל
דף מטו: דנקדשים דבר הלמד נהיקש
אינו חוזר ומלמד נהיקש ויש
לומר דשמא לא מיקרי קדשים
אלא גופי הקדשות אבל נגדי
כהונה חזרין ומלמדין נהיקש אי
נמי ילבש ריבויא הוא ולא הו'
היקש אלא אחא לרבות לנישה
אחרת וכיון דלא פירש כמה נגדים
הוא מרבה אס אחד על שנים אין
זה אלא גלוי מילתא דנלמא דשני
נגדים קאמר דכתיב בקרא אי
נמי כמאן דאמר צפרק אחוהו מקומן
(ג"י טו) היינו דוכר אחר לא
הוה היקש דכיון דגמירין הולאה
מהרמה למאי דכתיב ביה גמירין נמי
מיניה מאי דאחא ליה מהיקשא:
מתרומת

תוס' ישנים

דומא כלל פירן ליה:
יכול למאן יום הכפורים
שפוטו ר"י נגדי קדש
ילבש נגדי כהונה. נחלא
לרבי דל"ג ליה מאי פיר'
זו לכה"י כיום הכפורים
וזו משום ששנה מגדי
לכך נגדי לן וחבדי לן
ובגדי וכו' אלו חלי קדש
הו' וי' נגד שפוטו נגדי
קדש ולבש בגדי חול ל"ג
מלמא כ"ג כיום הכפורים
אחי שפוטו וחי על הח'
נגדי חול שפוטו דלא לא
שכיב עושה שפוטו נגדי
נעלמא לומר כדקן כסין

אינה מביאה עגלה ערופה. דכתיב (דברים כא) כי ימצא חלל נאדמה וגו' לרשתה ואין ירושלים ירושה דקמבר לא נחלקה לשנים: **תלמודא**. ראייה: הכי גרסינן בתורת כהנים ו' ופסטי ולבש יכול במזות יום הכפורים מ"ל נגדיו נגדים וגירסא שבה"ס הארביה נלשונה שומעני כדרך יום הכפורים **פושט בגדי קודש ולבש בגדי חול תלמוד לומר כו'**. וכו' פירושה ופסטי ולבש האמור בהולאת הדשן שנתפוח אל ממון למחנה הכתוב אחר תרומת הדשן ופסטי את נגדיו ולבש נגדים וגו' יכול שפוטו עליו מזהה כללות נגדיו בין תרומה להולאה אם כן להוציא דשן שעל התפוח אחר ההרמה מד כדקן שהיא מזהה על כהן גדול כחמש עבודות שבוים הכפורים שמשנה נגדיו בכל העבודות בין זו לזו לרשונה בנגדי וזה שניה בנגדי לכן שלישית בשל וזה רביעית בנגדי לכן אף זה ישנה וזה שאין לו לשנות מנגדי לכן נגדי וזה שהי הדיעו הוא אלו משמש בנגדי וזה ישנה בנגדי ו' קודש שהרים בהן כמו שגא' ו' ולבש הכהן מדו ד' ופסטי אחת וילבש בגדי חול שלו ויוצא **הדשן: תלמוד לומר אחרים פסותין ומה תלמוד לומר אחרים פסותין** מפן. כגון שחקים או מפשטן שאינו מוזהב ואין דמיהם יקרים שהאמר מלכלס כשנשאו חוץ למחנה וגנאי למך שיהא משמש בהן על המזבח בעבודת אכילה: **אחרים והוליא לימד על הכהנים בעלי מומין**. האי אחרים אכיהן קאי כלומר כהנים שהן אחרים מרומקין משאר עבודות כשרין לעבודה זו: **אל ימוג בהן לרבו**. לפי שמעשיו יתולכלכו כביכול קדירה אף כהן לענין הולאה הדשן אין כבוד המלך לשרת בהן שירות אחר: **כמחלוקת בהולאה**. כשם שרבי אליעזר מכושר בעלי מומין להולאה כך מכושרין להרמה: **שכשירה בשני כלים**. והכא מדו נד ומכאן דהוה דכתיב: **גלי דתמנא כסותם בנגדיו חול שלו ומחלין אתה למד שהיא עבודה וזכירה אף מצנפת ואבנט: מאי שגא' הני**. דנקט מאחר שלרביין לכן לשחוק מנייכו ואלא ידענא מדכתיב בהו כהן עבודה היא: **מדו כמדסו**. כהן לימדך שיהא כמות כהנים למדת קומתו לא נגדרת ולא מקולקת והכי אמרין בנזמים (דף י"א): **ילבש על כשרו**. משמע שזכר צדודו ערום שאין עליו אלא כשרו דאי לא תימנא הכי על כשרו למאי כתיבי: **ולרש"ל**. דאמר דיוקא כתיביהו ולמימרא דאינה זכירה ארבעה נפקא ליה

6) ופסטי קדי. ק"ט.ו.
7) ופסטי סו: זכאס
8) ולקמן סו.
9) ולקמן טו: זכאס
10) ולקמן טו: זכאס
11) ולקמן טו: זכאס
12) ולקמן טו: זכאס
13) ולקמן טו: זכאס
14) ולקמן טו: זכאס
15) ולקמן טו: זכאס
16) ולקמן טו: זכאס
17) ולקמן טו: זכאס
18) ולקמן טו: זכאס
19) ולקמן טו: זכאס
20) ולקמן טו: זכאס

תורה אור השלם

1. כי ימצא חלל בארצה אשר זו ארצה נתן לך לרשתה נפל בקדוה לא נודע מי אברהם וזכרם כ"א וגם דם נקי שפך נמשח הרבה מאד ער אשר מלא את ירושלים פה לפה לכד מחטאתו אשר והאטי את ידודה לעשות הרע בעיני יי מלכים ב כא טו
2. ופסטי את נגדיו ולבש בגדים אחרים מרומקין למתנה אל מקום טהרה ויקרא ו' ג
3. ולבש הבגד מדו כד ומכאן דב' ילבש על כשרו וזכר את הרשין אשר תאכל האש את הנקלה על המזבח ופסטי אצל המזבח: ויקרא ו' ג

גליון הש"ס

תוס' ר"ה ילבש וכו' וי' דהבא לא מתיב קדשים עין לקמן דף ל' ע"ג תוס' ד"ה מה לנישה:

הגהות הב"ח

(א) ה"ה ד"ה על פי ת"ל ילבש נגדי:

מוסף רש"י

בגדים שביבש בהן קדירה לרבו. וזמית הולאה תשן. לא ימוג בהן כוס לרבו. לפיכך החקק לנזות נגדים פסותין ופסטי קדי. כמדמו. שיה לאין פסותין סו: ילבש על כשרו. משמע ששני כלים יהא כשרו מבלי לניש. דלא לא אחי לאשמיטין למה לי על כשרו. וסודורין סו: י'

תוס' ישנים (רמב"ם)

לימד על כהנים בעלי מומין כ"י. ולא פליג דרשית תנא קמא אלא לרש דרשית דתמניה חלויא דקאי נמי אהניס כי אע"פ שפסותין כן משאר כהנים שפוטו: כן מחלוקת בהרמה. דכתיב בעלי מומין נמי שפוטו לה עבודה היא כיון דכתיב לה כשני כלים ודלא כדבי יהודה מיהא דכתיב לה ד' כלים ומרבי מצנפת ואבנט להרמה ואחרים והוליא דקאמר לא עבי למימר אחרים אלא שפוטו תרומת הדשן דהא שפוטו שירות אלא אחרים נשאר עבודות קאי ומי' הולאה הדשן